

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE xx
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. xx din xx
privind soluționarea contestației formulate de
XXX
din comuna XXX, județul XXXX

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul **Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice xx** a fost sesizat de **Administrația Județeană a Finanțelor Publice XXXX – Inspecție Fiscală**, prin adresa nr.xx – înregistrată la D.G.R.F.P. xx sub nr.xx, în legătură cu **dosarul contestației** formulată de **XXX**, din comuna XXX, jud. XXXX, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx și a Raportului de inspecție fiscală nr.xx - în baza căruia a fost emis actul administrativ fiscal comunicat la data de xx.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor art.270 alin.(1) și ale art.272 alin.(2) din TITLUL VIII – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data depunerii, respectiv transmiterea contestației în termenul de 45 de zile de la comunicarea actului atacat – înregistrată la A.J.F.P. XXXX sub nr.xxx precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza contestației.

Societatea Comercială XXX are domiciliul fiscal în comuna XXX, sat xxx, nr.xx, județul XXXX, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului XXXX sub nr.Jxx și are codul de identificare fiscală xxx.

Obiectul contestației îl constituie suma totală contestată de xxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xxx.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile contestatarii sunt următoarele (citată) :

„[...] formulez contestație la Decizia de impunere nr. xxx și la Raportul de Inspecție Fiscală xxx, comunicat la data de xxx .

Contest concluziile raportului de inspecție fiscală, având în vedere următoarele:

- în raportul de inspecție fiscală se afirmă ca societățile următoarele:

- xxx

ar fi avut un comportament fiscal inadecvat, în sensul că nu și-au declarat tranzacțiile în declarația D394.

Aceste xx societăți, furnizoare de materii prime și materiale către societatea XXX au emis facturi care au fost întocmite conform normelor legale, și care îndeplinesc condițiile legale de documente justificative. Aceste societăți nu au fost declarate inactive în perioadele în care au emis respectivele facturi.

Societatea XXX nu putea să verifice dacă furnizorii săi au declarat tranzacțiile respective în declarația informativă D394.

Astfel, în perioada supusă inspecției fiscale:

Nu existau norme cu caracter financiar-contabil care să impună societății XXX să verifice comportamentul fiscal al furnizorilor ei. Cu toate acestea societatea a verificat starea celor xx furnizori la data efectuării tranzacțiilor, rezultând că aceștia nu erau inactivi. Un contribuabil nu poate răspunde pentru comportamentul fiscal al altui contribuabil.

Potrivit prevederilor art.11 alin.(1^A1) si (1^A2) din Codul fiscal, in condițiile in care un contribuabil nu respecta obligațiile de la art.78^A1 enumerate mai sus, va suporta consecința declarării ca inactiv si va suporta anularea deductibilității cheltuielii si a TVA aferente intrărilor.

In sarcina contribuabilului care are relații cu un contribuabil declarat inactiv, in special relații comerciale de achiziție in calitate de beneficiar, legiuitorul nu a impus nici o obligație de efectuare a vreunui demers de verificare a stării fiscale a partenerului sau comercial, respectiv furnizor.

Neavand obligația de a verifica starea fiscala a furnizorului si nefiind interzisa efectuarea de acte de comerț cu un furnizor inactiv fiscal sau de a efectua plăți către acesta, nu poate exista nici consecința neverificării stării fiscale sau efectuării de acte de comerț cu un furnizor inactiv fiscal.

Organul fiscal are acces la toate informațiile privind relațiile comerciale, prin Declarația informativă privind livrările/prestările si achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate in scopuri de TVA - formular 394.

Informațiile decalate in Declarația informativă privind livrările/prestările si achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate in scopuri de TVA - formular 394 ("Lista livrărilor de bunuri /prestărilor de servicii efectuate pe teritoriul național" si cele declarate in "Lista achizițiilor de bunuri si servicii efectuate pe teritoriul național"), de către toate persoanele înregistrate in scopuri de TVA se vor încrucisa la nivel central in vederea corelării informațiilor declarate pe codurile de înregistrare in scopuri de TVA ale furnizorului (emitent al facturii) si beneficiarului (cel către care s-a emis factura), iar informațiile din baza de date vor fi puse la dispoziția organelor de control.

Raportul de neconcordante 394 ii indica lunar organului fiscal teritorial al ANAF orice neconcordante atunci cand un contribuabil nu evidențiază TVA in mod corect, ANAF avand posibilitatea printr-un simplu program IT sa informeze prin posta electronica orice firma cu privire la neconcordante si sa prevină prin atenționare contribuabilii.

Materialele cuprinse in facturile acestor furnizori au fost utilizate pentru realizarea obiectului de activitate al societății. Acestea sunt cheltuieli deductibile pentru realizarea obiectului de activitate al societății si obținerea de venituri impozabile.

Daca se anuleaza dreptul de deducere ar trebui anulate si cheltuielile cu materiile prime.

Mergând mai departe, nici veniturile impozabile nu se puteau realiza fara cheltuieli si ar trebui anulate si acestea, iar TVA ul colectat anulat.

Avand in vedere cele de mai sus nu poate fi ingradit dreptul de deducere al TVA.

Nici un venit nu se poate realiza fara cheltuieli.

In aceste condiții va solicitam anularea Raportului de Inspecție Fiscala si a Deciziei de Impunere. [...]"

II. – Din Decizia de impunere nr. XXXX, respectiv din anexa la acestea – Raportul de inspecție fiscală nr. XXXX, rezultă următoarele

Inspecția fiscală, finalizată la data de 15iulie2019, a avut ca obiectiv verificarea modului de calcul, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului de către **XXX**, reprezentate de **TVA pentru perioada xxx** .

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.XXXX care a stat la baza emiterii de către A.J.F.P. XXXX a Deciziei de impunere nr.xxx.

În acest **Raport**, la **Capitolul III – Constatări fiscale**, s-a consemnat (citāt):

„[...] TVA deductibila

In perioadaxx societatea xxx a evidentiat si declarat o taxa pe valoarea adaugata deductibila in quantum de xxx (anexa nr.1), aceasta avand urmatoarea structura:

- xxx lei, reprezinta TVA aferenta achizitiilor de material lemnos, pentru care societatea a evidentiat si declarat taxa atat ca taxa deductibila cat si colectata;

- xxx lei, reprezentand TVA aferenta achizitiilor de bunuri si servicii.

Cu ocazia prezentarii inspectii fiscale au fost retinute aspecte care arata un comportament fiscal inadecvat al unor furnizori, fapt ce are drept consecinta imposibilitatea justificarii realitatii tranzactiilor cuprinse in facturi (achizitii de bunuri si servicii) si implicatii fiscale in ceea ce priveste exercitarea dreptului de deducere a TVA aferenta.

Astfel, elementele constatate, confirma comportamentul fiscal inadecvat al celor xx furnizori, fapt ce are drept consecinta, imposibilitatea justificarii derulării efective a operatiunilor si a provenientei licite a bunurilor inscrise in facturile de achizitii.

Avand in vedere aspectele constatate, rezulta faptul ca, nu poate fi demonstrata realitatea informatiilor din documentele in care au fost inscrise achizitiile inregistrate si declarate de catre XXX., de la furnizorii sus mentionati, care nu au avut un comportament fiscal adecvat si totodata, nu pot fi justificate achizitiile de bunuri si servicii.

In conditiile in care, furnizorii prezentati anterior, nu au angajat forta de munca specializata, nu au avut baza materiala proprie, nu au subcontractat la randul sau lucrari si servicii, nu pot genera tranzactii ulterioare a caror realitate sa poata fi sustinuta.

Astfel, facturile care au stat la baza inregistrarii achizitiilor de bunuri si servicii, in care figureaza inscrise societatile furnizoare mentionate, nu pot indeplini conditia legala de a avea calitatea de document justificativ, in conformitate cu prevederile art. 6 din Legea contabilitatii nr.82/1991 republicata.

Precizam totodata ca, raspunderea pentru corecta intocmire a documentelor justificative este solidara, incluzand atat furnizorul, cat si cumparatorul, asa cum se prevede la art.6, alin.(2) din Legea contabilitatii nr.82/1991,

republicata, cu modificarile si completarile ulterioare: „Documentele justificative care stau la baza inregistrarii in contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate, dupa caz.”

Mai mult, la pct.98, alin.(4) din H.G. nr.1/2016 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza in mod clar si fara echivoc aspectele privind „asigurarea autenticității originii facturii”, prevăzută la art.319 alin.(25) din Codul fiscal.

Potrivit prevederilor legale invocate, asigurarea autenticității originii facturii „este obligația atât a furnizorului/prestatorului, cât și a beneficiarului, persoane impozabile”, fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele și în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidențele sale contabile.

Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură și asigurarea identității acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului.

Verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menționat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.”

Organele de inspectie fiscala au retinut ca deficienta si deducerea eronata a taxei in cuantum de xx lei, aferenta achizițiilor de servicii de la xxx, societate neinregistrata in scopuri de TVA.

Rezulta astfel ca, prin exercitarea de catre XXX. a dreptului de deducere asupra TVA in suma de xx lei (anexa nr.2), au fost incalcate prevederile art.146, alin.(1), lit.a) din Codul fiscal, respectiv art.299, alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, potrivit carora: „Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: ...pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art.155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare”.

La efectuarea verificarilor si stabilirea implicatiilor fiscale, organele de inspectie fiscala au tinut cont de art.7 alin.(3) din Legea nr.207/2015, al carui cuprins a fost mentionat anterior, precum si ale art.118, alin.(5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura Fiscala si ale art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003, respectiv Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, care prevad urmatoarele:

„Inspectia fiscala are in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligatii prevazute de legislatia fiscala si contabila.”

„La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.”.

Fata de taxa pe valoarea adaugata deductibila evidentiata si declarata de societatea xxx in suma de xxx, la control a rezultat o taxa deductibila in suma de xxx lei, cu xxx lei mai putin

TVA de plata/rambursat

La inchiderea perioadelor de raportare din perioada supusa inspectiei fiscale, XXX. a inregistrat atat TVA de plata (xxx lei), cat si TVA de recuperat (xxx lei), in total fiind inregistrata si declarata TVA de plata in suma de xxx lei.

Diminuarea taxei deduse, cu ocazia prezentei inspectii fiscale, genereaza TVA de plata datorata suplimentar de catre societate, in suma de xxx lei. [...]"

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată :

În Raportul de inspecție fiscală din xxx, încheiat de organele de control ale Inspecției Fiscale XXXX, a fost consemnată verificarea în ceea ce privește modul de constituire, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului de către XXX. din com.Barcanesti, jud.XXXX.

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este “xxx – cod xxx.

Urmare constatărilor consemnate în RIF nr.xxx, în baza căruia a fost emisa Decizia de impunere nr.xxx, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P.XXXX stabilind obligații fiscale suplimentare contestate în sumă totală de xxx lei, reprezentând taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar.

În ceea ce privește TVA, se precizează că în perioada xxx XXX. din com.xxx jud.XXXX a evidenciat si declarat o taxa pe

valoarea adaugata deductibila in cuantum de xxx lei si a declarat TVA colectata in suma totala de xx lei, din care xxx lei reprezinta TVA aferenta serviciilor prestate clientilor interni, iar xxx lei reprezinta taxa colectata urmare achizitionarii materialului lemnos (taxare inversa).

La inchiderea perioadelor de raportare din perioada supusa inspectiei fiscale, XXX. a inregistrat atat TVA de plata (xxx lei) cat si TVA de recuperat (xxx lei), in total fiind inregistrata si declarata TVA de plata in suma de xxx lei. Diminuarea taxei deduse, cu ocazia prezentei inspectii fiscale, genereaza TVA de plata datorata suplimentar de catre societate, in suma de xxx lei.

Prin contestația formulată, XXX din comuna Barcanesti, județul XXXX, afirmă că suma constatata suplimentar de către organele de inspecție fiscală este nedatorata.

Astfel, petenta afirmă referitor la tranzactiile derulate cu societatile Dxxx, că acestia au emis facturi care au fost intocmite „conform normelor legale si care indeplinesc conditiile legale de documente justificative”.

Petenta sustine totodata ca nu existau norme cu caracter financiar-contabil care sa impuna societatii XXX sa verifice comportamentul fiscal al furnizorilor ei. Un contribuabil nu poate raspunde pentru comportamentul fiscal al altui contribuabil.

Având în vedere motivele prezentate în contestația formulată, societatea solicită admiterea acesteia și anularea actelor administrativ fiscale astfel cum sunt precizate în contestație.

Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată și stabilește următoarele :

În fapt, cu ocazia inspectiei fiscale efectuate la **XXX** din comuna xxx, judetul XXXX, în baza verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar **obligații fiscale datorate bugetului general consolidat al statului în sumă totală contestată de xxx lei** - reprezentand taxa pe valoarea adaugata - prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr.XXXX, contestate de contribuabil prin prezenta.

In data de xx - sub nr. de inregistrare xx la DGRFP xx - AJFP XXXX-AIF a inaintat la dosarul cauzei si contestatia formulata de administratorul judiciar al XXX impotriva Deciziei de impunere nr.xxx, precizand ca aceasta are acelasi continut cu cea depusa initial de administratorul societatii si inregistrata la DGRFP xxx sub nr.xxx.

În conformitate cu prevederile legale, analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, soluționarea contestației făcându-se în limitele sesizării.

Astfel, se reține că **XXX**. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr.XXXX precum și RIF nr.xxx în baza căruia a fost emisă aceasta.

În Raportul de inspecție fiscală nr.xxx, sunt prezentate constatările inspectiei fiscale din punct de vedere factic și legal, în baza acestuia urmând a se emite deciziile de impunere și/sau deciziile de nemodificare a bazei de impozitare și prin urmare, Decizia de impunere nr.XXXX reprezintă actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat în sensul Codului de procedură fiscală și nu Raportul de inspecție fiscală .

➤ **În ceea ce privește obligațiile suplimentare principale contestate în sumă totală de xxx lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, se reține că organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală prin intermediul Sesizării penale nr.xxx ce are la bază Procesul verbal nr.xxx încheiat în data de xxx.

Potrivit documentelor existente la dosarul contestației, pentru **un prejudiciu total adus bugetului de stat în sumă totală de xxx lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, constatările prezentate în Raportul de inspecție fiscală nr.xxx sunt aceleași cu cele înscrise în Procesul verbal încheiat la XXX din xxx, jud. XXXX în data de xxx, și pe care

organele de inspecție fiscală l-au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul XXXX împreună cu Sesizarea penală nr.xxx, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina societății verificate.

În drept, potrivit art.277 și art.279 alin.(5) din Codul de procedură fiscală aprobat prin Legea nr.207/2015, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 277 - Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când :

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

[...] (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

Art. 279 Soluții asupra contestației

(5) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art.277. [...]”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Sesizarea penală nr.xx și Procesul verbal nr.xxx încheiat la XXX, au fost înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul XXXX în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.9 alin.(1) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Între stabilirea acestor obligațiilor fiscale suplimentare, constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr.xxx care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.xxx și stabilirea caracterului infraccional al faptelor savarsite exista o stransa interdependentă de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Aceasta interdependentă constă în faptul că, având în vedere informațiile deținute urmărirea verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală ale Administrației Județene a Finanțelor Publice XXXX au constatat că în speță nu se confirmă achizițiile înregistrate în evidența proprie de către XXX., respectiv a fost relevat comportamentul fiscal inadecvat al furnizorilor, comportament asimilat firmelor „*fantoma*”, ridicându-se astfel problema realității și legalității operațiilor efectuate de societatea verificată, cu consecința diminuării impozitelor și taxelor datorate bugetului consolidat al statului.

Faptele constatate de organele de inspecție fiscală au avut drept consecință diminuarea bazelor de impunere pentru stabilirea TVA, fiind creat **un prejudiciu în dauna bugetului de stat stabilit în sumă de xxx lei.**

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infraccional al faptelor, prin administrarea probelor specifice procedurii penale, pana la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, D.G.R.F.P. xxx nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În cauza se reține și faptul că, constatarile echipei de inspecție fiscală în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată (xxx lei) stabilită suplimentar - ce se regăsesc în Procesul Verbal încheiat în data de xxx la XXX și în Sesizarea penală nr.xxx, și care au fost înaintate organelor de cercetare penală spre competența verificării și pronunțării asupra caracterului penal – se regăsesc și în cazul TVA ce a fost stabilită ca obligație fiscală suplimentară prin Decizia de impunere nr.xxx - pentru suma totală de xxx lei.

Potrivit art.9 alin.1 din Legea nr.241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale:

“Art.9. (1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

a) ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile;

b) omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;

c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;

Practica judiciară a calificat operațiunile fictive ca fiind operațiuni care “constau în disimularea realității prin creerea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens, operațiunea fictivă poate să constea, printre altele, și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documentele legale. Înalta Curte a precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza, fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele legale a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ”, astfel cum se precizează în considerentele Deciziei nr.xxx pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, descriere care se circumscrie speței.

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Prin Decizia nr.xxx, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.28 alin.(1) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

Totodată, se reține că prin Decizia nr.xxx, Curtea Constituțională apreciază că „în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

În raport de cele prezentate mai sus, prezenta speta se circumscrie considerentelor deciziilor Curtii Constitutionale mai sus enunțate, tinând seama de faptul că Administrația Județeană a Finanțelor Publice XXXX a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul XXXX, **plângerea penală ce cuprinde constatările inspecției fiscale desfășurate la XXX** în care se consemnează și obligații suplimentare de plată la bugetul de stat, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.9 alin.(1), lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

In concluzie, se reține că, decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii. A proceda altfel, *per a contrario*, ar însemna să se ignore cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.132 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.

Referitor la reluarea procedurii administrative, la pct.10.2 din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, se precizeaza:

„10.2. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art.276 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatarului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform legii.. [...]”.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se reține ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, urmeaza a se suspenda solutionarea contestatiei asupra deciziei atacate, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile art.277 alin. (3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru considerentele ce preced si în temeiul prevederilor art.277 alin.(1) lit.a) si art.279 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile pct.10.2 din Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015, se va suspenda solutionarea contestatiei formulate de XXX impotriva Deciziei de impunere nr.xxx emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice XXXX **pentru suma contestata de xxx lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, pentru care au fost sesizate organele de cercetare penala** spre competenta verificare si pronuntare asupra caracterului penal al faptei.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatoarea sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozitiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

IV. – Concluzionand analiza contestației formulata de de **SC xxx** din comuna Barcanesti, judetul XXXX, împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr.xxx act administrativ fiscal emis in baza Raportului de inspectie fiscală nr.xxx de către A.J.F.P.XXXX, in conformitate cu prevederile art.277 alin.(1) lit.a) și art.279 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, coroborate cu prevederile pct.10.2 din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, se:

D E C I D E :

1. – Suspendarea solutionarii contestației formulate impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr.xxx, pentru suma contestata de **xxx lei** reprezentand TVA stabilit suplimentar.

Soluționarea contestației va fi reluată în conformitate cu dispozitiile legale in vigoare, numai dupa incetarea motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedita de catre organele fiscale sau de contestator printr-un inscris emis de organele abilitate.

2. – Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac, dar poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta, in termen de 6 (sase) luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

xxx